

УДК 616(092-Титар)

ПАМ'ЯТІ ГРИГОРІЯ МАКСИМОВИЧА ТИТАРЯ ЗАСЛУЖЕНОГО ЛІКАРЯ УКРАЇНИ, ДОЦЕНТА, ЛАУРЕАТА ДЕРЖАВНОЇ ПРЕМІЇ УКРАЇНИ

13 жовтня 2013 р. на 94-му році життя помер відомий український отоларинголог, Заслужений лікар УРСР, лауреат Державної премії УРСР, доцент Григорій Максимович Титар. Він був людиною, яка все своє життя присвятила самовідданому служінню людям, збереженню їх здоров'я.

Г.М. Титар народився у селянській родині на Кіровоградщині. Непростим був його шлях до медицини. Після закінчення семирічної школи у 1936 р. він вступає до робфаку при Дніпропетровському медичному інституті. Проте, закінчивши його у 1939 р., вступає до Пермського військового авіатехнічного училища. Після завершення

навчання у 1941 р. Г.М. Титар отримав призначення до полку морської авіації, який базувався у м. Владивостоці. Саме там зустрів він початок Великої Вітчизняної війни, а завершив кар'єру військового лише після підписання Японією акту про беззастережну капітуляцію.

У 1946 р. Г.М. Титар вступає до Дніпропетровського медичного інституту на лікувальний факультет. Його однокурсниками були В.М. Дзяк, А.Ю. Романенко, П.Ф. Кришень, які пізніше стали відомими вченими, організаторами охорони здоров'я. Після закінчення інституту у 1951 р. він починає працювати ординатором оториноларингологічного відділення обласної клінічної лікарні ім. І. Мечнікова, а всього через два роки призначається завідуючим ЛОР-відділенням. Одночасно на нього було покладено обов'язки позаштатного головного отоларинголога обласного відділу охорони здоров'я, які він сумлінно виконував понад 20 років. У 1958 р. Г.М. Титар обирається за конкурсом на посаду асистента кафедри оториноларингології.

Наступні роки були роками становлення Г.М. Титаря як визнаного хірурга-отоларинголога. Він досконало оволодів технікою всього діапазону хірургічних втручань на ЛОР-органах. Та найбільшу його увагу привертало лікування хворих з онкологічними захворюваннями. Перше стажування з ЛОР-онкології Г.М. Титар пройшов у Київському науково-дослідному інституті отоларингології під керівництвом проф. О.С. Коломійченка, наступні – в інших провідних клініках країни, у Москві і Ленінграді. Постійна робота в операційній сприяли відточуванню хірургічної техніки, виробленню професійної прозорливості, завдяки якій інколи приймалось єдине вірне

рішення. Саме в операційній розкрився його талант хірурга. Найбільш вагомим був внесок Г.М. Титаря в розробку методів хірургічного лікування хворих на рак гортані. У 1965 р. він блискуче захистив кандидатську дисертацію на тему: «Нові методи первинної пластики глотково-стравохідного шляху при розширеній ларингектомії з приводу раку». Офіційними опонентами на захисті дисертації були провідні вчені – проф. С.І. Мостовий та відомий пластичний хірург, лауреат Ленінської премії, проф. Ф.М. Хітров.

Г.М. Титарю був притаманний дух новаторства, невпинний пошук більш ефективних методів хірургічного втручання хворих, винахід та удосконалення медичного інструментарію. Його пристрої для операцій на ЛОР-органах були відзначені трьома дипломами I ступеня, золотою медаллю ВДНГ УРСР та бронзовою медаллю ВДНГ СРСР. А за комплексну роботу «Відновлювальна хірургія органів дихання, глотки та шийного відділу стравоходу» у 1979 р. Г.М. Титарю разом з київськими вченими І.А. Куриліним, Ф.О. Тишком та М.Ф. Федуним було присуджено Державну премію УРСР в галузі науки і техніки. Одним з перших у ДДМА Г.М. Титар був удостоєний почесного звання «Заслужений лікар УРСР».

Г.М. Титарю належить понад 200 наукових публікацій, які охоплюють майже усі розділи оториноларингології. Починаючи з 60-х років, він був учасником усіх всесоюзних та республіканських з'їздів отоларингологів, на яких неодноразово виступав з доповідями.

Після виходу на пенсію Г.М. Титар продовжував активну лікарську діяльність, щедро ділився своїм досвідом з молодими колегами. Він працював консультантом оториноларингологічного відділення Українського НДІ медико-соціальних проблем інвалідів, а з липня 2004 р. його було призначено начальником медичної служби недержавного проекту «Чорнобильський дзвін», ініційованого міжнародною громадською організацією «Врятуймо дітей Європи». Такий невгамовний характер і таке добре серце мала ця людина.

Трудові досягнення Г.М. Титаря були високо відзначені державою. Він був нагороджений вищою нагородою країни – орденом Леніна та багатьма медалями.

Світла пам'ять про Григорія Максимовича Титаря – лікаря, вченого, педагога назавжди залишиться в серцях співробітників кафедри і клініки, отоларингологів України, його численних пацієнтів, друзів, всіх, кому пощастило його знати.

*Колектив кафедри і клініки оториноларингології
ДЗ «Дніпропетровська медична академія МОЗ України»*

Дніпропетровське обласне наукове медичне товариство оториноларингологів

Редколегія «Журналу вушних, носових і горлових хвороб»